

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119462118
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:6119462118.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: R Collectors, s.r.o. Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: 1./ Q. W., nar. XX.X.XXXX, bytom B. J. XXX, XXX XX B. J., 2./ X. W., nar. XX.X.XXXX, bytom B. J. XXX, XXX XX B. J., obaja žalovaní právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, v konaní o zaplatenie 13.595,78 eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 6Csp/7/2020-310 zo dňa 24. júna 2021, takto jednodhlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd konanie v časti zaplatenia sumy 995,11 eur zastavil.

Žalovaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Súd konanie v časti zaplatenia sumy 995,11 eur z a s t a v u j e .

II. Súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaným v 1. a 2. rade priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 5, § 34, § 40 ods. 1, ods. 3, § 43 ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, ods. 2, § 46 ods. 2, § 524 ods. 1, ods. 2, § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“); § 1 ods. 1, ods. 2, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 § 191 ods. 1, § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa voči žalovaným domáhal zaplatenia sumy 13.595,78 eur s príslušenstvom, a to titulom porušenia zmluvných povinností žalovanými z uzatvorenej zmluvy o úvere zo dňa 8.4.2013.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 15.1.2020 platobný rozkaz pod sp. zn. 19Up/1806/2019, ktorým zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 3.501,78 eur s príslušenstvom, nakoľko žalobca na základy výzvy Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 3.1.2020 vyslovil súhlas,

aby bol vydaný platobný rozkaz v súlade s § 8 ods. 1 Zák. č. 307/2016 Z.z. v časti, ktorej sa netýka rozpor, pretože úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu podali proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Up/1806/2019 odpor, v ktorom namietali, že zmluva o úvere je absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že žalovaní v žiadosti zo dňa 8.4.2013 požiadali o úver vo výške 17.000,- eur s dobou splácania 10 rokov so splatnosťou mesačnej splátky k 10. dňu v mesiaci bez poistenia a žalobca schválil žiadosť až dňa 17.4.2013, pričom schválil úver s náležitosťami, ktoré žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala, a to RPMN, úrokovú sadzbu, výšku mesačnej splátky, poplatok za správu a vedenie úverového účtu, celkovú výšku nákladov, dátum prvej splátky a dátum konečnej splatnosti a ďalšie náležitosti uvedené jednostranne žalobcom v článku 3 bod 3.1 zmluvy o úvere. Žalovaní sú toho názoru, že schválenie žiadosti žalobcu zo dňa 17.4.2013 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, na ktorý však žalovaní nepristúpili a samotné čerpanie úveru nemôže znamenať konkludentné prijatie návrhu zo dňa 17.4.2013. Ďalej poukázali na to, že zmluva o úvere zo dňa 17.4.2013 predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 17.000,- eur došlo k splateniu predchádzajúceho úveru poskytnutého priamo od žalobcu, kde výška odhadovaného zostatku bola 6.700,- eur a 1.200,- eur. Žalovaní sú tej mienky, že i tieto predchádzajúce úvery sú bezúročné a bez poplatkov alebo neplatné a preto zmluva o úvere zo dňa 17.4.2013 je neplatná. Ďalej žalovaní vzniesli námietku premlčania a uviedli, že subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 17.4.2015 a objektívna trojročná premlčacia doba uplynula dňa 17.4.2016. V závere namietali, že zmluva o úvere obsahuje nesprávne údaje o celkových nákladoch spojených so zaplatením úveru RPMN. Žalobca neuviedol, akým spôsobom overoval bonitu žalovaných a vzhľadom na uvedené žiadali, aby súd zrušil platobný rozkaz.

6. Žalobca podal vyjadrenie k odporu, v ktorom uviedol, že ho považuje v celom rozsahu za nedôvodný. K námietke premlčania uviedol, že žiadosť o úver je obsiahnutá v článku 2 zmluvy o úvere a v článku 3 zmluvy o úvere sú riadne identifikované všetky údaje a žalovaný slobodne a vážne túto listinu podpísali. Námietku premlčania vznesenú zo strany žalovaných považuje za právne bezvýznamnú, pretože úverová zmluva nie je neplatným právnym úkonom a žalobca sa v tomto konaní nedomáha vydania bezdôvodného obohatenia. Odhliadnuc od tohto názoru žalobcu žalobca ďalej poukázal na to, že mohol nárok na zaplatenie úverovej pohľadávky uplatniť na súde najneskôr dňa 31.10.2017, t.j. nasledujúci deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, pričom návrh na začatie konania bol na Okresný súd Banská Bystrica podaný dňa 12.12.2019, t.j. v trojročnej premlčacej dobe. Teda k uplatneniu nároku žalobcu došlo včas. Podľa názoru žalobcu žalovaní v odpore špekulatívne spochybňujú refinancovanie vlastných predchádzajúcich záväzkov. K námietke, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca uviedol, že súd už vyhodnotil zmluvu o úvere ako bezúročnú a bez poplatkov a vydal platobný rozkaz iba v časti, v ktorej sa rozpor netýka. Teda tvrdenie žalovaných v tomto smere sú nedôvodné.

7. Podaním zo dňa 30.3.2020 žalovaní zotrvali na svojej argumentácii, a to, že v žiadosti o poskytnutie pôžičky dňa 8.4.2013 nebol vyplnený článok 3 bod 3.1 a tento bol vyplnený žalobcom až dňa 17.4.2013, preto nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

8. Žalovaná v 1. rade vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že bola klientkou žalobcu. V rámci výpisov z účtov jej boli ponúkané pôžičky, preto využila túto možnosť v záujme splátiť predchádzajúce úvery a časť finančných prostriedkov chceli využiť na údržbu v domácnosti. K okolnostiam uzatvárania zmluvy si žalovaná v 1. rade nespomínala. Na pojednávaní žalovaná v 1. rade ďalej uviedla, že dochádza zo strany žalobcu k zrážkam zo mzdy, ktoré realizuje žalobca a teda dlh žalobcovi naďalej spláca.

9. Žalovaný v 2. rade uviedol, že úver im bol poskytnutý v Kežmarku, posudzovali výšku ich príjmov a zobrali úver v najvyššej možnej výške. Pri poskytnutí úveru im bolo povedané, aká výška im bude poskytnutá a aká výška splátok. Na ďalšie údaje si nespomínal.

10. Dňa 17.5.2021 žalobca uviedol, že zo strany žalovaných eviduje úhrady v období od 30.11.2019 do 10.5.2021, a to v celkovej výške 995,11 eur, ktorú započítal žalobca na istinu pohľadávky. V tejto časti žalobca zobral žalobu späť.

11. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého žalovaní v 1. a 2. rade dňa 8.4.2013 požiadali žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 17.000,- eur s dobou splácania 10 rokov so splácaním k 10. dňu v mesiaci a zároveň požiadali o poistenie v základnom súbore poistenie. Zároveň požiadali o splatenie záväzkov vo vzťahu k žalobcovi a spoločnosti PROFI CREDIT v celkovej odhadovanej výške 10.900,- eur. Následne žalobca dňa 17.4.2013 podpísal predmetnú žiadosť - zmluvu o úvere, v ktorej boli doplnené údaje zmluvy o úvere, a to: výška úveru 17.000,- eur, výška mesačnej splátky 256,24 eur, výška úrokovej sadzby 11,9 % p.a., výška splátky s poplatkom za správu úverového účtu 258,74 eur, RPMN banky 13,42 %, priemerná RPMN na trhu 12,92 %, celková výška nákladov 12.695,93 eur, dátum prvej splátky 10.5.2013, dátum konečnej splatnosti úveru 10.4.2023, dátum každej splátky k 10. dňu v mesiaci, počet splátok 120, základný súbor poistenia. Dňa 2.10.2017 právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. upozornil žalovaných na omeškanie splátok po lehote splatnosti a upozornil ich na oprávnenosť vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy. Predmetná výzva bola žalovaným zasielaná doporučenou zásielkou, čo má súd preukázané poštovým podacím hárkom. Následne dňa 30.10.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný v celom rozsahu, a to ku dňu 30.10.2017. Zároveň vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 14.393,19 eur. Oznámenie o zosplatnení bolo žalovaným zasielané, čo má súd preukázané poštovým podacím hárkom, a to dňa 31.10.2017. Z aktuálneho stavu úveru k 30.11.2019 má súd preukázané, že žalovaní zaplatili sumu 13.498,22 eur, a v priebehu súdneho konania na základe čl. 3 bod 3.8. boli vykonané žalovanej v 1. rade zrážky zo mzdy v celkovej výške 995,11 eur.

12. V priebehu súdneho konania došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s. na spoločnosť R Collectors, s.r.o., a súd uznesením sp. zn. 6Csp/7/2020 zo dňa 29.1.2021 pripustil do konania namiesto pôvodného žalobcu spoločnosť R Collectors, s.r.o.

13. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 3.501,78 eur s príslušenstvom, nakoľko Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní posúdil uplatnený nárok žalobcu z titulu zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, čo žalobca akceptoval a súhlasil s vydaním platobného rozkazu, a teda v tejto časti sa konanie zastavilo s poukazom na ust. § 8 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na túto skutočnosť súd predmetnú zmluvu neposudzoval, či spĺňa obligatórne náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a námietky žalovaných v tomto smere nevyhodnocoval, nakoľko sú bezpredmetné pre posúdenie žalobcovho nároku, ktorý tvorí rozdiel medzi poskytnutým plnením zo strany právneho predchodcu žalobcu a úhradami zo strany žalovaných, ktoré boli v celkovej výške 13.498,22 eur do podania žaloby. Vzhľadom na uvedené súd sa zaoberal námietkami žalovaných súvisiacich so vznikom zmluvy o úvere a následne premlčaním.

14. K námietke žalovaných, že k platnému uzatvoreniu zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými nedošlo a zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom súd, uvádza nasledovné.

15. Zmluva vo všeobecnosti je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán. Pre posúdenie okamihu vzniku zmluvy, resp. vôbec jej uzavretia je podstatný právny úkon prijatia návrhu zmluvy, tzv. akceptácia. Prijatím návrhu sa rozumie včas urobený prejav vôle zmluvnej strany, ktorej bol návrh určený, že s návrhom zmluvy súhlasí bez výhrad, dodatkov, obmedzení alebo iných zmien. Je dôležité, aby akceptant, ktorý návrh zmluvy prijíma, neurobil vo svojom prejave zmeny, doplnky, dodatky, obmedzenia alebo iné výhrady, pretože takýto prejav by sa považoval za odmietnutie návrhu a zároveň by išlo o nový návrh resp. protinávrh. V takom prípade dochádza k zámene postavenia navrhovateľa a akceptanta a k uzavretiu zmluvy by mohlo dôjsť len za okolností, že pôvodný navrhovateľ, teraz ako akceptant, prijme nový návrh, ktorý mu zaslal pôvodný akceptant, teraz navrhovateľ, pri zachovaní podmienky úplného súhlasu oboch strán po obsahovej stránke (pozri napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/235/2018-71 zo dňa 23.05. 2019).

16. Žalovaní sa k okolnostiam uzatvárania zmluvy vzhľadom na odstup času od požiadania o úver 8.4.2013 a pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 10.5.2021, nepamätali. Súdu však z jeho činnosti je známe, že právny predchodca žalobcu najprv predložil vopred predtlačený formulár zmluva o úvere - lepšia splátka, ktorá bola vyplnená v časti 1 - zmluvné strany a v časti 2 - žiadosť o poskytnutie úveru, ktorú žalovaní dlžník podpísal a až následne s odstupom niekoľkých dní, bola právnym predchodcom žalobcu vypísaná časť 3 zmluvy o úvere, podmienky úveru a záverečné ustanovenia .

17. Z tohto dôvodu súd uzatvára, že medzi žalobcom a žalovanými nebola platne uzatvorená zmluva o úvere. Medzi stranami zmluva vôbec nevznikla pre chýbajúci akceptačný prejav vôle dlžníka (žalovaným) v písomnej forme. Proces vzniku zmlúv je upravený v § 43a a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Zmluva vzniká včasným prijatím návrhu (oferty) osobou, ktorej je tento návrh určený. Prijatie návrhu musí byť bezvýhradné. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (§ 44 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). V posudzovanej veci žalovaní dňa 8.4.2013 požiadali na formulárovom tlačive žalobcu o poskytnutie úveru s vymedzením konkrétnych zmluvných podmienok, tým urobili návrh na uzavretie zmluvy v zmysle § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu nevyplýva, že by bol tento návrh žalobcom prijatý. Naopak na tom istom formulárovom tlačive žalobca dňa 17.4.2013 vyznačil - vpísal do časti 3, 3.1. podmienky úveru podmienky úveru (doplnil takmer všetky parametre úveru). Tento úkon právneho predchodcu žalobcu nie je možné vyhodnotiť inak, ako odmietnutie návrhu žalovaných a súčasne nový návrh právneho predchodcu žalobcu na uzavretie zmluvy o úvere (tzv. protinávrh) adresovaný žalovaným, a to za právneho predchodcu žalobcu špecifikovaných podmienok. Nakoľko, ako už bolo uvedené, zmluva o spotrebiteľskom úvere má obligatórne zákonom predpísanú písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch), v zmysle § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na jej platné uzavretie vyžaduje existencia písomného návrhu a písomného prijatia (akceptácie) návrhu. Protinávrh právneho predchodcu žalobcu zo dňa 17.4.2013 nebol žalovaným písomne prijatý. Túto skutočnosť je potrebné považovať za preukázanú. Vyššie uvedeným spôsobom k platnému uzavretiu obligatórne písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemohlo dôjsť a v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka je predmetná zmluva absolútne neplatným právnom úkonom.

18. Na základe uvedené má žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. rozdielu medzi skutočne poskytnutým plnením a platbami žalovaných. Žalovaní v konaní však vzniesli námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotil nasledovne. Žalobca má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo z titulu absolútne neplatného právneho úkonu, pričom tento nárok vznikol momentom poskytnutia finančných prostriedkov žalovaným. Z výpisu aktuálneho stavu úveru (č.l. 6) má súd ustálené, že k poskytnutiu finančných prostriedkov žalovaným došlo dňa 16.4.2013. Tento nárok sa premlčal posledným dňom 3-ročnej premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka t. j. ku dňu 16.4.2016, avšak žaloba bola podaná na súd dňa 12.12.2019. Vzhľadom na uvedené námietka premlčania žalovaných je dôvodná.

19. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. tak, že žalovaní mali v konaní plný úspech, preto im súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

20. Proti rozsudku podal odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu žalobca včas. Odvolanie žalobca odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. tým, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam ; § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., súd vec nesprávne právne posúdil; § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

21. Namietal záver súdu, že medzi stranami zmluvy nedošlo k platnému písomnému uzavretiu zmluvy pre chýbajúci akceptačný prejav vôle dlžníka (žalovaným) v písomnej forme. Tvrdenie konajúceho súdu nepovažuje žalobca za správne, nakoľko žalovaní svojím podpisom Zmluvy o úvere potvrdili, že im pred podpisom bol poskytnutý Formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch, ako to vyplýva z obchodných podmienok. Navyše žalovaní sa k okolnostiam uzatvárania zmluvy vzhľadom na odstup času od požiadania o úver 8.4.2013 a pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 10.5.2021, nevedeli vyjadriť, nakoľko si nato nepamätali. V odôvodnení rozsudku teda de facto uviedol, že jeho rozhodnutie nevychádza z posúdení skutkového stavu prejednávanej veci, nakoľko s ohľadom na odstup času ani žalovaní sa nevedeli vyjadriť k procesu uzatvárania, a teda ich tvrdenia uvedené v samotnom odpore týkajúce sa neplatnosti zmluvy možno považovať za účelové. V kontexte uvedeného je teda rozhodnutie súdu arbitrárne a nezákonné. Žalovaní pritom uhradili pravidelne splátky na Zmluvu o úvere, pričom nasledovali aj ďalšie platby. Žalovaní tak fakticky prejavili nie len svojim podpisom, ale i hradením úveru svoj skutočný súhlas s uzatvorenou Zmluvou o úvere, čo deklaruje platné písomné uzatvorenie zmluvy o úvere. Uvedené úkony žalovaných svedčia o platnom uzatvorení zmluvy o úvere a dodržaní písomnej formy, nakoľko sú vyjadrením jeho vôle byť v úverovom vzťahu so žalobcom.

22. K odvolacej námietke porušenia práva žalobcu na spravodlivý proces žalobca uviedol, že v neskoršiemu podpise zmluvy o úvere žalovaným došlo nie z dôvodu, že by zmluva o úvere neobsahovala všetky zákonom požadované náležitosti, ale z dôvodu, že v čase od podpisu zmluvy žalovanými do podpisu zmluvy žalobcom tento skúmal ich bonitu. Vo vzťahu k domnejšej neplatnosti úverovej zmluvy poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 5/2014, v ktorom zdôraznil, že jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou. Taká prax, keď všeobecné súdy preferujú celkom opačnú tézu uprednostňujúcu výklad vedúci k neplatnosti zmluvy pred výkladom nezakladajúcim jej neplatnosť, preto nie je ústavne konformná a je v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z čl. 1 Ústavy. Žalobca poukázal na znenie § 149 C.s.p., podľa ktorého prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia a popretie skutkových tvrdení protistrany. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z toho, že žalovaní na pojednávaní sa nevedeli vyjadriť k spôsobu uzavretia zmluvy a konajúci súd mal vedomosť o nejakých prípadoch uzatvárania zmluvy (neplatných) právneho predchodcu žalobcu, z čoho vyvodil závery žalobcu o spôsobe uzatvárania zmluvy a tvrdenia žalobcu o platnom uzavretí zmluvy považoval teda za účinne popreté podľa § 151 ods. 2 C.s.p.. Predpokladom účinného popretia skutkových tvrdení podľa § 151 ods. 2 C.s.p. je nielen formálne popretie určitého deja, ale zákon na účinné popretie vyžaduje aj uvedenie vlastného tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak sa popretie považuje za neúčinné. Nakoľko žalovaní sa nevedeli vyjadriť k spôsobu uzavretia zmluvy nemohli účinne nepoprieť skutkové tvrdenia žalobcu o platnom uzavretí zmluvy. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alternatívne, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovaných na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

23. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedli, že medzi zmluvnými stranami nedošlo k vzájomnému konsenzu ohľadom náležitostí zmluvy o úvere, zmluva je neplatná od počiatku. Žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku obhajuje platnosť uzatvorenej zmluvy o úvere s poukazom na ustanovenie všeobecných obchodných podmienok. Tieto všeobecné obchodné podmienky napísané miniatúrnym písmom nemôžu byť súčasťou zmluvy o úvere, nakoľko neboli žalovanými podpísané a žalobca neoboznámil pred podpisom zmluvy žalovaných so znením všeobecných obchodných podmienok. Tak zásadné ustanovenie, ktoré popiera dikciu ustanovenia § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ktoré umožňovalo žalobcovi meniť výšku a náležitosti požadovaného úveru, nemôže byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok. Keďže ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je kogentnej povahy, akúkoľvek dohodu o obchádzaní tohto ustanovenia je potrebné považovať za neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, resp. ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka majú kogentný charakter, účastníci občianskoprávných vzťahov sa od nich nemôžu odchyliť; osobitný kontraktálny proces odlišný od bežného uzavretia zmluvy môže ustanoviť iba zákon a nie dohoda strán (porovnaj Fekete, I.: Občiansky zákonník 1. Veľký Komentár, Bratislava: Eurokódex 2011, str. 354). Ak by sa pripustila zmluvná sloboda aj vo vzťahu k mechanizmu uzatvorenia úverovej zmluvy, znamenalo by to, že žalobca v postavení veriteľa by mohol poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver za akýchkoľvek podmienok, o ktorých by dlžník v čase poskytnutia úveru (jeho vyplatenia) nemal vedomosť, čo nie je v zmysle platnej právnej úpravy prípustné a k uzatvoreniu zmluvy by tak došlo bez akceptácie týchto nových podmienok zo strany dlžníka. Zásadné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno uviesť do všeobecných obchodných podmienok, čo uviedol vo svojom rozhodnutí Ústavný súd Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. Skutočnosť, že žalovaní prijali zmenený návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere, ktorý predstavuje vyplnenie bodu 3.1 zmluvy o úvere právnym predchodcom žalobcu dňa 17.04.2013 z podaného žalobného návrhu nevyplýva, pričom samotné čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy. Schválenie žiadosti vyplnením bodu 3.1 zmluvy podpísanej právnym predchodcom žalobcu dňa 17.04.2013 treba považovať za nový návrh na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobcu, a keďže žalobca nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorým by žalovaní svojím podpisom potvrdili prijatie nového návrhu zo dňa 17.04.2013 na uzatvorenie zmluvy o úvere, nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere a preto je zmluva o úvere absolútne neplatný právny úkon. Keďže zmluva je neplatná, zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Začiatok plynutia premlčacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. V danom prípade subjektívna dvojročná ako aj objektívna trojročná premlčacia doba začala plynúť v rovnaký deň a teda 17.04.2013, keď došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia a uplynuli 17.04.2015 a 17.04.2016. Žalobcom uplatnený nárok je teda premlčaný v celom

rozsahu. Na základe uvedených skutočností žalovaní navrhujú, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. a priznal žalovaným právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

24. K vyjadreniu žalovaných sa vyjadril žalobca. Tvrdenie žalovaných, že obchodné podmienky nepodpísali a nemohli sa s nimi oboznámiť sú nepravdivé a účelové. Originál zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu s obchodnými podmienkami predstavuje jednu listinu. Kým základné náležitosti zmluvy sú uvedené na líci strany zmluvy, obchodné podmienky sú rovnakým písmom ako písmo zmluvy uvedené na rube danej strany. Uvedené žalobca preukazuje fotografiami o origináli zmluvy a prípade potreby a na výzvu súdu, žalobca predloží originál zmluvy. Je potom absolútne vylúčené že žalovaní nemali objektívnu možnosť oboznámiť sa s obchodnými podmienkami k úverovej zmluve. Rovnako je účelové aj tvrdenie o absencii konsenzu. Žalobca popiera, že by bez vedomosti žalovaného do Zmluvy dopĺňal akékoľvek informácie. Nie len, že Zmluva o úvere preukazuje, že bola uzatvorená v súlade s vôľou a požiadavkami žalovaného, súčasne jeho skutočnú vôľu preukazujú aj nasledovné skutočnosti. Žalovaní nikdy nepopreli a ani poprieť nemôžu, že úver prijali. Už z toho titulu, že žalovaní platili splátky za dohodnutých podmienok vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, pričom od zmluvy v lehote 14 dní od jej uzatvorenia neodstúpili. Z tohto vyplýva ich skutočná a vážna vôľa uzatvoriť zmluvu o úvere za daných podmienok. Tým, že žalovaní čerpali úver, plnili splátky v zmysle ustanovení zmluvy o úvere v pravidelných mesačných splátkach potvrdili prijatie návrhu nie len podpisom a nie mlčaním ani nečinnosťou, ale aj aktívnou akceptáciou a činnosťou. Uviedol, že žalovaní plnili aj počas tohto súdneho konania dňa 10.6.2021 sumu 62,93 eur, dňa 9.7.2021 sumu 149,91 eur. Žiadal žalobe vyhovieť a uložiť povinnosť žalovaným zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2506,67 eur spolu s príslušenstvom.

25. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní. K vyjadreniu žalobcu „Kým základné náležitosti zmluvy sú uvedené na líci strany zmluvy, obchodné podmienky sú rovnakým písmom ako písmo zmluvy uvedené na rube danej strany“ uviedli, že na druhej strane zmluvy chýba podpis žalovaných a žalovaní opätovne uvádzajú, že oferta sa musí stretnúť s akceptáciou, zásadné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno uviesť do všeobecných obchodných podmienok. Ak by sme pripustili výklad ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich kontraktčný mechanizmus, ktorý prezentuje žalobca, v takomto prípade, by veritelia boli oprávnení poskytovať úvery za akýchkoľvek podmienok, zo strany dlžníka by stačilo len platiť mesačné splátky a podľa názoru žalobcu, by to znamenalo akceptáciu zmeneného návrhu na uzatvorenie zmluvy. Žalovaní teda zdôrazňujú, že samotné čerpanie úveru neznamená konkludentné prijatie zmeneného návrhu na uzatvorenie zmluvy o úvere. Žalovaní neuhrádzali žiadne mesačné splátky, suma vo výške 62,93 eur zo dňa 10.06.2021 a 149,91 eur zo dňa 9.7.2021 sú zrejme nedobrovoľne vykonané zrážky zo mzdy, ktorých vykonávanie však bolo zakázané Uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 02.07.2021 sp. zn. 6Csp/51/2021, ktorým Okresný súd nariadil obchodnej spoločnosti R Collectors s.r.o povinnosť zdržať sa uplatňovania zrážok zo mzdy voči v tomto konaní žalovanej v rade. Na základe uvedených skutočností žalovaní navrhujú, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. a priznal žalovaným právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

26. K vyjadreniu žalovaných sa vyjadril žalobca. Zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach a námietky žalovaných považuje za účelové a absolútne v rozpore s princípom zákazu zneužitia práva podľa čl. 5 C.s.p..

27. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

28. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

29. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

30. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi bola dňa 17.4.2013 uzatvorená Zmluva o úvere lepšia splátka (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkom úver vo výške 17000,- eur. V Zmluve o úvere sa zmluvné strany dohodli na údajoch týkajúcich sa doby splácania úveru 10 rokov, základný súbor poistenia, splácanie úveru k 10. dňu v mesiaci. Tieto údaje mali žalovaní ako spotrebiteľia k dispozícii v čase podpísania Zmluvy o úvere z ich strany dňa 8.4.2013. Dňa 17.4.2013 došlo k podpisu Zmluvy o úvere aj zo strany právneho predchodcu žalobcu, avšak v bode 3. Zmluvy o úvere boli už uvedené údaje výška úveru 17000,- eur, výška mesačnej splátky 256,24 eur, poplatok za správu a vedenie úv. účtu 2,50 eur, výška splátky s poplatkom za správu úv. účtu 258,74 eur, RPMN banky 13,24 %, priemerná RPMN na trhu 12,92 %, celková výška nákladov 12695,93 eur, základný súbor poistenia, dátum 1. splátky 10.05.2013, dátum každej splátky k 10. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru 10.4.2023, počet mesačných splátok 120.

31. Podľa ustanovenia § 43a odsek 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu Žiadosti/Zmluvy zo strany žalovaného, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

32. Podľa ustanovenia § 43c odsek 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

33. Podľa ustanovenia § 44 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa odseku 2, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

34. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odseku 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa odseku 4, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa odseku 5, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase podpisu zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

36. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa odseku 2, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

37. Odvolací súd na úvod uvádza, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ právny vzťah založený Zmluvou o úvere medzi žalobcom a žalovaným vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Spotrebiteľský charakter sporu nebol žalobcom v konečnom dôsledku spochybnený.

38. Prvým predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Prejav vôle musí smerovať k uzavretiu zmluvy, návrh musí byť adresný, musí byť určitý a z prejavu vôle navrhovateľa musí byť zrejmé, že hodlá byť návrhom (ofertou) viazaný v prípade jeho prijatia. Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený je jednostranný adresný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v celom jeho rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy.

39. Pokiaľ návrh nie je akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. Ani prípadná zmluvná voľnosť a mechanizmus vzniku zmlúv, ktorý by mal byť dohodnutý v rozpore so zákonom upravujúcim uzatváranie zmlúv, nemôže mať za následok vznik platnej zmluvy. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Táto právna norma účinne bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

40. Žiadosť o poskytnutie úveru obsiahnutá v bode 2. Zmluvy o úvere predstavuje návrh na uzavretie zmluvy podľa ustanovenia § 43a Občianskeho zákonníka. Ak žalobca doplnil nové parametre úveru a ďalšie náležitosti (podmienky úveru a záverečné ustanovenia), fakticky išlo v zmysle ustanovenia § 44 odsek 2 Občianskeho zákonníka o odmietnutí návrhu žalovaných, ktoré je potrebné považovať za nový návrh.

41. K námietke odvolateľa, že samotné prijatie úveru a skutočnosť, že žalovaní úver platili je potvrdením platného uzatvorenia zmluvného vzťahu, s touto námietkou nie je možné sa stotožniť. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať aj náležitosti uvedené v ods. 2 citovaného ustanovenia.

42. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere zo dňa 17.4.2013 bola súdom prvej inštancie považovaná za absolútne neplatnú, sú strany konania povinné vrátiť všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostali. Povinnosťou žalovaných bolo vrátiť žalobcovi len ním reálne poskytnutú čiastku, ktorá predstavuje sumu 17000,- eur. Žalovaní uhradili právnenmu predchodcovi žalobcu a žalobcovi sumu 14706,17 eur (do 30.11.2019 sumu 13498,22 eur a v priebehu súdneho konania ku dňu 10.5.2021 na základe zrážky zo mzdy 995,11 eur, dňa 10.6.2021 a 9.7.2021 sumu 212,84 eur č.l. 358 spisu) a rozdiel vo výške 2293,83 eur je bezdôvodným obohatením žalovaných z neplatného právneho úkonu. Toto bezdôvodné obohatenie sa musí vydať v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

43. Vzhľadom na to, že žalovaní úspešne vzniesli námietku premlčania, správne súd prvej inštancie stanovil začiatok plynutia premlčacej doby, ktorá plynula odo dňa, kedy bol žalovanému poskytnutý úver na základe neplatnej zmluvy, od 16.4.2013 a uplynula dňa 16.4.2016. Žaloba bola podaná dňa 12.12.2019, t.j. po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby.

44. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania, ktorý zohľadňuje pomer úspechu žalobcu a žalovaných v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p..

45. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

46. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva, ani nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. (Pozri rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04)

47. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok v jeho napadnutej časti potvrdzuje ako vecne správny.

48. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovaní vzhľadom na úspech v odvolacom konaní majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

49. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).